

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obo/1/2024
Identifikačné číslo spisu:	7008201622
Dátum vydania rozhodnutia:	22.05.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:7008201622.40

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v spore žalobcu Ing. Ladislava Militkého, narodeného X. V. XXXX, s miestom podnikania Nejedlého 383/11, Brno-Lesná, Česká republika, IČO: 11 198 176, proti žalovanej Obci Holčikovce, Holčikovce 40, IČO: 00 332 429, zastúpenej JUDr. Marekom Tkáčom, advokátom so sídlom Nám. sv. Martina 39, Lipany, o zaplatenie 6 190,99 eur s príslušenstvom, v konaní o návrhu žalobcu na prerušenie konania, o odvolaní žalobcu a odvolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4. októbra 2023, č. k. 4Cb/1/2008-2412, takto

rozhodol:

I. Odvolanie žalobcu o d m i e t a.

II. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cb/1/2008-2412 zo dňa 4. októbra 2023 p o t v r d z u j e.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 4. októbra 2023, č. k. 4Cb/1/2008-2412, prerušil konanie do právoplatného skončenia konania o žalobe na obnovu konania vedeného Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Ncb/11/2023.

1.1. V odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že predmetom prejednávaneho sporu sú peňažné nároky uplatnené žalobcom dvoma žalobami pôvodne vedenými pod sp. zn. 18Rob/1357/1996 (po preradení do registra „Cb“ vedenom pod sp. zn. 4Cb/1/2008) a pod sp. zn. 17Rob/1361/1996 (po preradení do registra „Cb“ vedenom pod sp. zn. 3Cb/4/2008).

2. V spore sp. zn. 3Cb/4/2008 (pôvodne vedený pod sp. zn. 17Rob/1361/1996) bola dňa 27. novembra 1996 Krajskému súdu v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“ alebo „súd prvej inštancie“) doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 99.997,- Sk (3.319,29 eura) s príslušenstvom. Platobným rozkazom zo dňa 27. júna 1997, č. k.

17Rob/1361/1996-24 súd prvej inštalácie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.319,29 eur s príslušenstvom.

2.1. Nakoľko vo veci prebiehal spor o vyznačenie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti na označenom platobnom rozkaze, krajský súd uznesením č. k. 3Cb/4/2008-169 zo dňa 2. februára 2009 návrh na zrušenie platobného rozkazu zamietol a odmietol odpory žalovanej proti uvedenému platobnému rozkazu z dôvodu, že mal za to, že platobný rozkaz bol prevzatý starostom obce ako štatutárnym orgánom žalovanej dňa 31. júla 2003.

2.2. Na odvolanie žalovanej Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 27. mája 2009, sp. zn. 2Obo/40/2009 toto rozhodnutie krajského súdu zo dňa 2. februára 2009 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštalácie na ďalšie konanie.

2.3. Po podaní dovolania zo strany žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 17. decembra 2009, sp. zn. 1ObdoV/36/2009 dovolanie žalobcu zamietol. Konštatoval, že platobný rozkaz bol doručený až dňa 20. októbra 2008. Vzhľadom na uvedené rozhodnutie najvyššieho súdu a podaný odpor žalovanej proti platobnému rozkazu v zákonnej lehote súd prvej inštalácie následne pokračoval v konaní o nároku žalobcu uplatnenom predmetnou žalobou.

3. V spore sp. zn. 3Cb/1/2008 (pôvodne vedený pod sp. zn. 18Rob/1357/1996) bola dňa 25. novembra 1996 Krajskému súdu v Košiciach doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 86.513,- Sk (2.871,70 eura) s príslušenstvom. Platobným rozkazom zo dňa 1. júla 1997, č. k. 18Rob/1357/1996-52 súd prvej inštalácie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.871,70 eur s príslušenstvom.

3.1. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 11. októbra 2007, č. k. 18Rob/1357/1996-52 platobný rozkaz zrušil z dôvodu, že toto rozhodnutie neprebral štatutárny orgán obce (žalovanej), teda starosta obce.

3.2. Na odvolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 16. januára 2008, sp. zn. 6Obo/262/2007 rozhodnutie krajského súdu zo dňa 11. októbra 2007 zrušil.

3.3. Po podaní dovolania zo strany žalovanej Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 6. júna 2008, č. k. 1ObdoV/21/2008-80 rozhodnutie odvolacieho súdu sp. zn. 6Obo/262/2007, a zároveň aj rozhodnutie súdu prvej inštalácie č. k. 18Rob/1357/1996-52 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštalácie na ďalšie konanie. Krajskému súdu uložil, aby vykonal dokazovanie, či bol predmetný platobný rozkaz v konaní doručený riadne.

3.4. Krajský súd v Košiciach viazaný právnym názorom odvolacieho súdu opätovne doručil sporný platobný rozkaz žalovanému, ktorý proti nemu podal odpor, čím podľa odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1ObdoV/10/2020 došlo k zrušeniu platobného rozkazu ex lege a súd prvej inštalácie bol povinný vo veci ďalej konať.

4. Uznesením z 12. novembra 2014 krajský súd spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn. 4Cb/1/2008 a sp. zn. 3Cb/4/2008 s tým, že ďalej sa budú viesť na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008.

5. Žalobca žalobou na obnovu konania zo dňa 11. augusta 2023 vedenou Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Ncb/11/2023 sa domáhal, aby súd 1) odložil vykonateľnosť rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008, 2) odložil právoplatnosť rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008, 3) prerušil konanie vedené na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 do doby rozhodnutia súdu o odložení vykonateľnosti a právoplatnosti napadnutého rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008 a do doby rozhodnutia krajského súdu o žalobe na obnovu konania, 4) povolil obnovu konania napadnutého rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 6. júna 2008, sp. zn. 1ObdoV/21/2008.

5.1. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 14. septembra 2023 k návrhu žalobcu na prerušenie konania s prerušením konania nesúhlasila. Uviedla, že žalobu na obnovu konania považuje za nedôvodnú a táto je len súčasťou snahy žalobcu o neustále ťažobovanie súdneho sporu vedeného pod sp. zn. 4Cb/1/2008.

6. Krajský súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 164 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a prerušil prebiehajúce konanie sp. zn. 4Cb/1/2008 do

právoplatného skončenia konania o žalobe na obnovu konania vedenom Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Ncb/11/2023.

6.1. V odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že ustanovenie § 164 CSP upravuje tzv. predbežnú (prejudiciálnu) otázku, t. j. otázku, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci. Na jej vecné rozhodnutie však nie je príslušný súd, pred ktorým prebieha súdne konanie, ale iný orgán, prípadne súd. Ide teda o otázku, ktorá môže byť predmetom samostatného konania.

6.2. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovanej o nedôvodnosti žaloby na obnovu konania krajský súd skonštatoval, že krajskému súdu neprislúcha v spore sp. zn. 4Cb/1/2008 posudzovať dôvodnosť podanej žaloby na obnovu konania. Zdôraznil, že pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na prerušenie konania je súd povinný skúmať, či je účelné prejednávať spor prerušiť do právoplatného skončenia iného konania a či predmetné iné konanie má zásadný vplyv na prejednávaný spor, ktorý žalobca navrhol prerušiť.

6.3. Súd prvej inštancie ďalej zdôvodnil, že žalobca podal žalobu na obnovu konania, ktorou podľa jej obsahu žiada o zrušenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. júna 2008, č. k. 1ObdoV/21/2008-80. Z odôvodnenia predmetného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. júna 2008 krajský súd zistil, že najvyšší súd spochybnil správnosť záverov o riadnom doručení platobného rozkazu vydaného v predmetnej veci a uložil súdu povinnosť vykonať ďalšie dokazovanie za účelom zistenia, či sporný platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Krajský súd skonštatoval, že prípadný úspech žalobcu v žalobe na obnovu konania, vedenej pod sp. zn. 4Ncb/11/2023, by mal podstatný vplyv na priebeh sporu sp. zn. 4Cb/1/2008 a zároveň aj na konečné rozhodnutie v prejednávanom spore, keďže by sa opätovne otvorila otázka právoplatnosti vydaného platobného rozkazu č. k. 18Rob/1357/1996-22, preto prerušil konanie sp. zn. 4Cb/1/2008 do právoplatného skončenia konania o žalobe na obnovu konania vedenom Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Ncb/11/2023. Krajský súd súčasne dodal, že len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, súd bude pokračovať v konaní i bez návrhu.

7. Uznesenie súdu prvej inštancie napadla žalovaná odvolaním (na č.l. 2422 spisu) v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP, v ktorom napadnuté rozhodnutie označila za „uznesenie vydané v rozpore so zákonom, Ústavou Slovenskej republiky a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd“.

7.1. Žalovaná má za to, že rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), na základe vykonaných dôkazov súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), konanie má vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), pričom súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP).

7.2. Žalovaná nesúhlasí so záverom krajského súdu, že „prípadný úspech žalobcu v žalobe na obnovu konania, vedenej pod sp. zn. 4Ncb/11/2023, by mal podstatný vplyv na priebeh sporu sp. zn. 4Cb/1/2008 a zároveň aj na konečné rozhodnutie v prejednávanom spore, keďže by sa opätovne otvorila otázka právoplatnosti vydaného platobného rozkazu č. k. 18Rob/1357/1996-22“, a to z dôvodu, že samotné podanie žaloby žalobcom na obnovu konania vo veci sp. zn. 1ObdoV/21/2008 je podľa žalovanej nedôvodné, pričom ani rozhodnutie v danej veci o žalobe na obnovu konania nemôže mať podľa žalovanej vplyv pre toto konanie, a to hlavne z dôvodu, že v konaní sp. zn. 4Cb/1/2008 bolo preukázané, že platobný rozkaz č. k. 18Rob/1357/1996-22, zo dňa 1. júla 1997, tak ako aj platobný rozkaz č. k. 17Rob/1362/96-24, zo dňa 27. júna 1997, neprevzala oprávnená osoba, pričom aj v obdobnej veci 3Cb/1/2008 (pôvodne vedenej pod sp. zn. 17Rob/1361/1996), ktorá je súčasťou tohto konania, bolo právoplatne rozhodnuté, že ani platobný rozkaz 17Rob/1362/96-24, zo dňa 27. júna 1997, nenadobudol právoplatnosť a to z dôvodu včasného podania odporu s odôvodnením vo veci samej dňa 20. októbra 2008 a bol zo zákona zrušený.

7.3. Žalovaná uvádza, že otázka, či je alebo nie je platobný rozkaz č. k. 17Rob/1362/96-24, zo dňa 27. júna 1997 právoplatný, a či bol alebo nebol zrušený v súlade so zákonom, bola už v konaniach vyriešená a to aj Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako dovolacím súdom a Ústavným súdom Slovenskej republiky.

7.4. Žalovaná dôvodí, že vzhľadom na to, že krajský súd v konaní sp. zn. 4Cb/1/2008 zistil, že nedošlo k účinnému doručeniu predmetných platobných rozkazov dňa 11. júla 1997 a 14. júla 1997, keďže

platobné rozkazy neboli riadne doručené, čo vyplynulo aj z vykonaného dokazovania v konaní, súd na návrh žalovanej a v súlade s platnou právnou úpravou tieto platobné rozkazy žalovanej opätovne doručil a v zákonnej lehote žalovaná podala proti nim odpor s odôvodnením. Včasným podaním odporu došlo podľa § 174 ods. 2 OSP k zrušeniu týchto platobných rozkazov a súd vo veci nariadil pojednávanie, pričom platná právna úprava v rozhodnom čase nevyžadovala rozhodnúť (písomne) o zrušení platobných rozkazov z dôvodu, že bol proti nim podaný včas odpor, keďže k ich zrušeniu došlo priamo zo zákona a súd vo veci ďalej pokračoval nariadením pojednávania, ktoré sa uskutočnili, a v nadväznosti na to nebolo potrebné ani rozhodnúť o tom, že odpory boli podané včas. Takýto právny záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Obo/40/2009, zo dňa 27. mája 2009 a z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho, sp. zn. 1Obdo/V/36/2009, zo dňa 17. decembra 2009, vydaných v tomto konaní. V poslednom uvedenom rozhodnutí dovolací súd v jeho odôvodnení konštatoval, že platobný rozkaz (sp. zn. 17Rob/1361/1996 - 3Cb/4/2008) bol doručený až dňa 20. októbra 2008. Žalovaná tiež uvádza, že keďže rovnaké skutkové okolnosti sú aj v prípade sporu vedeného pôvodne pod sp. zn. 18Rob/1357/96 - 4Cb/1/2008, tento záver dovolacieho súdu je priamo aplikovateľný aj vo vzťahu k tomuto platobnému rozkazu.“

7.5. Žalovaná ďalej namietla, že vo vzťahu k postupu a uzneseniam vydaným v konaní vedenom Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Obo/40/2009 a pod sp. zn. 1Obdo/V/36/2009, podal žalobca ústavnú sťažnosť, ktorú mu Ústavný súd Slovenskej republiky svojím uznesením, sp. zn. I. ÚS177/2010, zo dňa 5. mája 2010, odmietol, pričom vyplýva, že Ústavný súd Slovenskej republiky odobril postup Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý ako dovolací súd skonštatoval, že platobný rozkaz (sp. zn. 17Rob/1361/1996 - 3Cb/4/2008) bol doručený žalovanému až dňa 20. októbra 2008, a keďže voči nemu bol včas podaný odpor s odôvodnením vo veci samej, došlo k jeho zrušeniu zo zákona, tak ako aj vo vzťahu k platobnému rozkazu č. k. 18Rob/1357/1996-22, ktorý tiež neprevzala oprávnená osoba.

7.6. Vzhľadom na vyššie uvedené má žalovaná za to, že nebol dôvod na prerušenie tohto konania podľa § 164 Civilného sporového poriadku. Prerúšením konania sa predlžuje konanie, o čo sa aj žalobca neustále snaží. Žalovaná má za to, že vo veci je možné rozhodnúť bez prerušenia konania a navrhuje uznesenie Krajského súdu v Košiciach o prerušení konania, č. k. 4Cb/1/2008-2412, zo dňa 4. októbra 2023, zrušiť.

8. Odvolanie podal aj žalobca dňa 19. októbra 2023 (na č. l. 2427 spisu), kde uviedol, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je nesprávne, nezákonné a nepreskúmateľné, je dôsledkom zneužitia práva a trestnej činnosti, tvrdiac, že povinnosťou súdu bolo uznesením zo dňa 4. októbra 2023 konanie sp. zn. 4Cb/1/2008 iba zastaviť, nakoľko Krajský súd v Košiciach nikdy nemal právomoc ani príslušnosť rozhodovať o žalobe žalobcu. Povinnosťou súdu bolo podľa žalobcu iba deklarovať skutočnosť, že oba platobné rozkazy sa stali právoplatnými a vykonateľnými dňom 1. augusta 1997, pretože boli procesne riadnym spôsobom doručené žalovanej, ktorá proti nim nepodala odpor. Obsahom obsiahleho odvolania je množina námietok žalobcu vo vzťahu k priebehu konaní týkajúcich sa platobných rozkazov sp. zn. 17Rob/1361/1996 a sp. zn. 18Rob/1357/1996 v období od 27. marca 2008 do 4. októbra 2023. Žalobca navrhol, aby odvolací súd konanie vedené pod sp. zn. 4Cb/1/2008 zastavil a návrh žalovanej zo 16. februára 2007 postúpil exekučnému súdu s ohľadom na fakt, že výlučne exekučný súd má právomoc a príslušnosť rozhodovať o otázkach formálnej vykonateľnosti právoplatných platobných rozkazov sp. zn. 17Rob/1361/1996 a sp. zn. 18Rob/1357/1996.

8.1. Odvolanie doplnil žalobca podaním zo dňa 27. októbra 2023 (na č. l. 2441 spisu) a podaním zo dňa 8. novembra 2023 (na č. l. 2456 spisu).

8.2. Odvolanie žalovanej bolo žalobcovi doručené na vedomie dňa 13. novembra 2023 (na č. l. 2453), následne žalobca doručil krajskému súdu podanie zo dňa 29. novembra 2023 (na č. l. 2471 spisu), podanie zo dňa 30. novembra 2023 (na č. l. 2473 spisu) a podanie zo dňa 13. decembra 2023 (na č. l. 2485 spisu).

9. Odvolanie žalobcu bolo doručené žalovanej na vedomie dňa 8. novembra 2023, žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) [§ 470 ods. 1, 4 CSP],

po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolaní, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 CSP), prejednal odvolanie žalobcu a dospel k záveru, že toto je potrebné odmietnuť. Súčasne prejednal odvolanie žalovanej so záverom, že napadnuté rozhodnutie je potrebné potvrdiť.

K odvolaniu žalobcu:

11. V odvolaní zo dňa 19. októbra 2023 (na č. l. 2427 spisu) v znení jeho doplnení, žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je nesprávne, nezákonné a nepreskúmateľné.

11.1. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v prvom rade okrem vyššie uvedeného skúmal, či je odvolanie podané oprávnenou osobou. K tomuto uvádza, že subjektívna podmienka prípustnosti odvolania zohľadňuje osobný aspekt tohto opravného prostriedku, t. j. to, či odvolanie podala na to oprávnená osoba. Objektívna podmienka prípustnosti odvolania zohľadňuje vecný aspekt tohto opravného prostriedku, t. j. to, či odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné. Záver o tom, že odvolanie je procesne prípustné, vyžaduje kumulatívne splnenie oboch podmienok, teda podmienky subjektívnej ako aj podmienky objektívnej.

12. Vo všeobecnosti platí, že posúdenie subjektívnej podmienky prípustnosti odvolania predchádza posúdeniu objektívnej podmienky jeho prípustnosti. Pokiaľ odvolací súd dospeje k záveru, že odvolateľ z určitého dôvodu nie je subjektívne oprávnený podať odvolanie, nie je potrebné ďalej skúmať, či odvolanie smerujúce proti napadnutému rozhodnutiu spĺňa objektívnu prípustnosť odvolania.

13. Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

13.1. Podľa § 386 b) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

14. Subjektívnu legitimáciu na podanie odvolania nemá strana sporu bezvýhradne. Z ust. § 359 CSP, ako aj z už ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (pozri napr. uznesenie sp. zn. 5Cdo/215/2010 z 9. novembra 2010, uznesenie sp. zn. 3Cdo/240/2012 z 12. novembra 2012 a uznesenie sp. zn. 4Obo/130/2009 z 26. januára 2010, ktorých právne závery sú použiteľné aj za účinnosti CSP) vyplýva, že odvolanie môže podať len tá sporová strana, ktorej bola rozhodnutím súdu prvej inštancie spôsobená určitá ujma na jej právach. Rozhodujúcim pritom je výrok súdneho rozhodnutia, pretože existenciu prípadnej ujmy možno posudzovať len z procesného hľadiska. Pri tomto posudzovaní nemožno vziať do úvahy subjektívne presvedčenie strany, ale len objektívnu skutočnosť, že rozhodnutím odvolacieho súdu jej bola spôsobená ujma, ktorú možno odstrániť len zrušením alebo zmenou napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Ak však podá odvolanie strana, ktorej rozhodnutím súdu prvej inštancie nebola spôsobená žiadna ujma na jej právach (právne účinky rozhodnutia nezhoršujú jej právne postavenie), ktorú by bolo možné odstrániť zrušením alebo zmenou rozhodnutia súdu prvej inštancie, nemožno toto odvolanie považovať za subjektívne prípustné a odvolací súd odvolanie takejto sporovej strany odmietne.

15. V predloženej veci je odvolaním žalobcu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým súd konanie sp. zn. 4Cb/1/2008 prerušil do právoplatného skončenia konania o žalobe na obnovu konania vedenom Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Ncb/11/2023 (§ 164 ods. 2 CSP). Odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je z procesného hľadiska procesným úspechom žalobcu, pričom je v tomto smere potrebné skonštatovať, že toto rozhodnutie svojim obsahom nezasiahlo negatívne do jeho právneho postavenia.

16. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade bolo odvolanie žalobcu proti napadnutému uzneseniu podané niekým, kto na jeho podanie nebol subjektívne legitimovaný. Z uvedeného dôvodu odvolací súd odvolanie žalobcu podľa ust. § 386 písm. b) CSP odmietol ako podané neoprávnenou osobou bez toho, aby sa zaoberal jeho dôvodnosťou.

K odvolaniu žalovanej:

17. Predmetom konania o odvolaní žalovanej je preskúmanie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým súd konanie sp. zn. 4Cb/1/2008 prerušil do právoplatného skončenia konania o žalobe na obnovu konania vedenom Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Ncb/11/2023. Napadnutému rozhodnutiu odvolateľka vytýka, že toto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), na základe vykonaných dôkazov súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a konanie má vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), pričom súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP).

18. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

19. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

21. Citované ustanovenie upravuje tzv. predbežnú (prejudiciálnu) otázku, t. j. otázku, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci, na ktorej vecné rozhodnutie ale nie je príslušný súd, pred ktorým prebieha súdne konanie. Ide teda o otázku, ktorá môže byť predmetom samostatného konania. Pokiaľ sa takáto zákonom predpokladaná prekážka vyskytne počas súdneho konania, je výlučne na úvahe súdu, či konanie preruší, prípadne bude v konaní pokračovať ďalej, mal by mal však v týchto prípadoch postupovať s obozretnosťou, nakoľko výsledok konania, v ktorom sa rieši otázka majúca podstatný vplyv a význam pre rozhodnutie súdu, môže podstatne zmeniť rozhodnutie súdu vo veci samej. Ak by totiž k rozhodnutiu o podstatnej otázke majúcej vplyv na rozhodnutie súdu došlo neskôr ako k rozhodnutiu vo veci samej, môže to zakladať dôvod na podanie mimoriadnych opravných prostriedkov.

22. Žalovaná vo svojom odvolaní opretom o odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP nesúhlasí so záverom krajského súdu, že „prípadný úspech žalobcu v žalobe na obnovu konania, vedenej pod sp. zn. 4Ncb/11/2023, by mal podstatný vplyv na priebeh sporu sp. zn. 4Cb/1/2008 z dôvodu, že samotné podanie žaloby žalobcom na obnovu konania vo veci sp. zn. 1ObdoV/21/2008 je podľa žalovanej nedôvodné, pričom ani rozhodnutie v danej veci o žalobe na obnovu konania nemôže mať podľa žalovanej vplyv pre toto konanie, a to hlavne z dôvodu, že v konaní sp. zn. 4Cb/1/2008 bolo preukázané, že platobný rozkaz č. k. 18Rob/1357/1996-22 zo dňa 1. júla 1997, tak ako aj platobný rozkaz č. k. 17Rob/1362/96-24 zo dňa 27. júna 1997, neprevzala oprávnená osoba. Svoje odvolanie argumentačne opiera o tvrdenia súvisiace s rozhodovaním vo veci samej, resp. tvrdenia vo vzťahu k tvrdenej nedôvodnosti žaloby na obnovu konania - ohľadom účinnosti doručovania platobných rozkazov dňa 11. júla 1997 a 14. júla 1997, včasnosti podania odporu a následného zrušenia platobných rozkazov, vzhľadom na ktoré argumenty má zato, že nebol dôvod na prerušenie tohto konania podľa § 164 Civilného sporového poriadku. Najvyšší súd s poukazom na zákonné ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP súhlasí so záverom súdu prvej inštancie v jeho odvolaní napadnutom uznesení a plne sa stotožňuje s jeho odôvodnením, že konajúcemu súdu neprislúcha v spore sp. zn. 4Cb/1/2008 posudzovať dôvodnosť podanej žaloby na obnovu konania. Pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na prerušenie konania je súd povinný skúmať, či je účelné prejednávaný spor prerušiť do právoplatného skončenia iného konania a či predmetné iné konanie má zásadný vplyv na prejednávaný spor, ktorý žalobca navrhol prerušiť. Vyššie v bode 7. tohto uznesenia uvedené argumenty žalovanej ohľadom ňou tvrdenej nedôvodnosti žaloby na obnovu konania nie sú relevantné vo vzťahu k posúdeniu správnosti

odvolaním napádaného uznesenia súdu prvej inštancie o prerušení konania do právoplatného skončenia konania o žalobe na obnovu konania vedenom Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Ncb/11/2023.

23. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalovanou odvolací súd konštatuje, že krajský súd svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. Keďže sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré považuje za vecne správne, odkazuje na jeho dôvody uvedené súdom prvej inštancie, a to v plnom rozsahu. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že žalobca podal žalobu na obnovu konania, ktorou podľa jej obsahu žiada o zrušenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. júna 2008, č. k. 1ObdoV/21/2008-80, v ktorom najvyšší súd spochybnil správnosť záverov o riadnom doručení platobného rozkazu vydaného v predmetnej veci a uložil súdu povinnosť vykonať ďalšie dokazovanie za účelom zistenia, či sporný platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Najvyšší súd súhlasí so závermi krajského súdu, keď tento skonštatoval, že prípadný úspech žalobcu v žalobe na obnovu konania, vedenej pod sp. zn. 4Ncb/11/2023, by mal podstatný vplyv na priebeh sporu sp. zn. 4Cb/1/2008 a zároveň aj na konečné rozhodnutie v prejednávanej spore, keďže by sa opätovne otvorila otázka právoplatnosti vydaného platobného rozkazu č. k. 18Rob/1357/1996-22, z ktorého dôvodu súd prvej inštancie podľa § 164 CSP prerušil prebiehajúce konanie sp. zn. 4Cb/1/2008 do právoplatného skončenia konania o žalobe na obnovu konania vedenom Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4Ncb/11/2023.

24. Vzhľadom na závery prijaté a vysvetlené v tomto rozhodnutí, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil. Naplnenie odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP uplatnených žalovanou odvolací súd nezistil.

25. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval. V zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP (v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Uznesenie prijal odvolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Oprávneným subjektom na podanie dovolania je strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 v spojení s § 424 CSP).

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.